

Той бързо се обърна. Към него тичаше малкото вестникарче. То му подаде една монета и задъхано проговори.

— Господине, направили сте грѣшка. Въместо левъ, дали сте ми 20 лева — вземете си ги!

— Взemi ги, момченце, нѣма нищо — каза засмѣнъ господи-

нѣтъ и потупа добродушно Иванча по рамото.

— За васъ може би нѣма нищо, но за мене не е така. Ако не ви обадя, все ще мисля, че тия пари съмъ открадналъ, — каза Иванчо и се изгуби съ вестниците изъ навалищата.

Елинъ - Пелинъ

Цѣлата ни кжша
чистичка свѣтлѣ,
кандилцето въ кжта
катъ звездичка грѣе.

Тази нощъ отъ радостъ
ний сме всички будни,
баба ни разказва
приказчица чудна.

„Нѣкога, далече,
въвъ страни незнайни,
изгрѣла тазъ вечеръ
звездата сияйна.

Грѣла и вървѣла
звездичката свята,
и катъ жива спрѣла
чакъ надъ пещерата.

Въ яслитѣ, кждето
всрѣдъ лжчи отъ злато
грѣяло лицето
на Детето свято.

Мждреци, овчари
глави приклонили,
съ чуднитѣ си дари
Исуса дарили.

И разнесли вредомъ
радостта велика,
на богатъ и беденъ
въ сърдцата да блика. . .“

Тази нощъ отъ радостъ
ний сме всички будни,
баба ни разказа
приказката чудна.